Allah'tan korkmak
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mart 25 2013 19:17:52

  Allah'tan korkmak "Allah'tan korkmak ne anlama geliyor? Allah korkulacak bir varlık mıdır? İnsanlar kızınca 'Neden Allah'tan kork!' diyorlar?" Allah'ı sevmek ne kadar güzelse, Allah'tan korkmak da o kadar güzel ve anlamlıdır. Bu anlamda Allah'tan korkmak, Allah'ı sevmenin bir başka ifadesidir. Eğer beş yaşındaki bir çocuğun aklı bulunsa ve ondan sorulsaydı, "En lezzetli ve en tatlı anın nedir?" denilseydi. Belki şöyle diyecekti "Acizliğimi ve zayıflığımı anlayıp annemin tatlı tokadından korkarak yine annemin şefkatli kucağına sığındığım haldir." Bunun için insanı şefkat kucağına, rahmet ocağına atan korku güzeldir, tatlıdır ve şirindir. Bu korkunun adı korku değil, şefkate atılmak, sevgiye sığınmaktır. Oysa bütün annelerin şefkati Allah'ın rahmetinin sadece küçük bir pırıltısıdır. Mesela, Allah'ın Rahîm ismi şefkatin, merhametin kaynağı, aslı ve esasıdır. Bu ismin annelerin kalbine yansımasıyla anneler birer şefkat ve merhamet kahramanı olmuşlar. Bu açıdan Allah'tan korkmak, O'nun rahmetinin şefkatine yol bulup sığınmaktır. Yani kendimizi Allah'ın şefkat güvenliği içinde görmektir. Yoksa Allah, korkulacak, ürkülecek bir varlık değildir. Allah'tan korkmanın diğer bir anlamı, O'na sonsuz bir saygı göstermektir. Kişiliği, ilmi, manevi yönü, taşımış olduğu makam, sahip olduğu mertebe ve konumu olan insanların huzurunda ve karşısında olduğumuzda içimizi sevinçle karışık bir ürperti ve korku sarar. Yüce Rabbimiz ise evrenin yaratıcısı ve sahibi, her şey O'nun emrinde ve idaresinde. Koca dünya, denizler, gökler, güneşler, aylar, yıldızlar, kudreti altında. En büyük varlıklar Onun emrinden çıkamaz, kaçamaz. Biz de O'nun bir kulu olarak büyüklüğü, azameti, izzeti ve yüceliği karşısında sevgi içinde bir ürperti ve korku duyarız. Bu korku bizi Ona yaklaştırır, Ona olan sevgimizin bir başka biçimde görüntüsü haline dönüşür. Allah'ın rahmetine sığınmanın sonunda bitmez tükenmez ebedi bir mutluluk olan Cennet vardır. Bunun yanında O'nu dinlemeyen, isyan eden, emirlerine karşı gelen, yasaklarını çiğneyen zalim insanlar için de Cehennemi vardır, orada azabı ve gazabı vardır. Biz de kul olarak bir an gelip nefsimize uyup, şeytanın oyununa gelerek Allah'a karşı gelmekten, Onun azabına uğramaktan korkarız. Diğer yandan Allah'tan korkan bir insan, artık başka bir şeyden korkmaz. Çünkü her şey Allah'ın emri ve iradesi altındadır. O'nun bilgisi ve isteği dışında hiçbir şey olmaz. İnsan gerçek anlamda Allah'a bağlanırsa, diğer varlıklar, ne kadar tehlikeli ve ne kadar büyük olursa olsunlar bir zarar veremezler. Allah'tan korkmanın bir başka boyutu da şudur: Bizi yoktan var eden, sayıya gelmez nimetler veren, bizi her zaman koruyan ve himaye eden O'dur. Bundan dolayıdır ki, O'nun sevgisini kaybetmekten, O'na olan yakınlığımızın azalmasından, bağlılığımızın zayıflamasından korkar, endişe ederiz. Ayrıca bizi korkutan, zarar vermeye çalışan, başımıza bela olan, bize düşman kesilen varlıkların ve düşmanlarımızın hakkından da ancak O gelir. Böylece biz O'nun büyüklüğüne ve azametine sığınarak rahatlar ve huzur buluruz. Bunun içindir ki, "Allah'tan kork" şeklindeki bir ikaz, "Allah'a karşı gelmekten kork, O'ndan uzak kalmaktan kork" anlamına geliyor. Muhterem Müslümanlar Allah'tan korkmak, büyük makamlardandır. Allah korkusunun sebebi, ilim ve marifettir. İlim ve marifet sahipleri, kendi ayıplarını, günahlarını ve ibadetteki kusurlarını görerek, bunun yanında Allah-u Teâlâ’nın kendisine verdiği sayısız nimetleri düşününce, yaptıklarından utanıp, kalbinde korku başlar Korkunun dereceleri vardır. İnsanın kendisini arzulardan men etmesine İFFET, haramlardan men etmesine VERA, şüphelilerden men etmesine TAKVA denir. Allah'a yaklaşmağa mâni olan her şeyden men etmesine ise SIDK denir. Böyle kimselere de SIDDÎK denir. Bir kimse

Cehennemden korkar, tövbesiz öleceğinden korkar, gaflete düşüp kalbinin kararacağından korkar, nimetlerin çokluğu sebebiyle zevke dalıp ahireti unutacağından korkar, bütün kusur ve kabahatlerinin ortaya dökülüp rezil ve rüsva olacağından korkar. En büyük korku da ezele ait olup imansız gitme korkusudur. Basiret sahipleri akıbetlerinin ne olacağından korkarlar. En büyük korku budur. Korkanların çoğu, akıbetinin kötü olmasından korkmuşlardır. Ebu Derda hazretleri buyurdu ki (Hiç kimse, ölüm zamanında imanının geri alınmayacağından emin olmaz.) Sıddıklar kötü akıbetten çok korkarlar. Süfyan-ı Sevrî'yi ağlarken gördüler. (Allah'ın affı, senin günahından büyük olduğunu bilmez misin?) dediler. (İmanla öleceğimi bilsem, dağlar kadar günahım olsa yine korkmam.) buyurdu.
            Allah-u Teâlâ’nın mekrinden emin olmak, öldürücü zehir olduğu gibi, O'nun rahmetinden ümitsiz olmak da öldürücü zehirdir. Mümin, daima ümit ile korku arasında bulunmalı dır. Nitekim Hazret-i Ömer buyurdu ki: Eğer dense ki, Cennete yalnız bir kişi girecek, o kişinin kendim olduğunu ümit ederim. Yine dense ki, Cehenneme yalnız bir kişi girecek, o kimsenin kendim olacağından korkarım. Muhterem kardeşler!. Câbir RA, naklediyor, diyor ki: "Biz bir topluluk halinde bir evde oturuyorduk." Topluluk, ma'lûm ya aza da derler, çoğa da derler. Ne kadar olduğunu söylemiyor. "Derken, Rasulullah üzerimize çıkageldi." Gelince bunlara demiş ki: (Yâ ma'şerel-müslimîn!) "Ey müslüman cemaati, (ittekullàh) Allah'tan korkun! (Ve sılû erhàmeküm) Akraba ü taallûkàtınıza sıla yapın!" Akraba ü taallûkat; ana ve babalarının teferruatları, amcalar, dayılar, halalar, teyzeler, ve onların çocukları... Bunlara sıla-i rahim yapmayı, Allah-u Teàlâ emrediyor; Peygamberimiz de bize tavsiye ediyor. Çünkü sevabın en çok, en fazla insana erişeni sıla-i rahimden olur. Sıla-i rahmin sevabı çok çabuk geliyor. Onun mükâfatı büyük, dünyada da ahirette de... İkincisinde diyor ki: (Ve iyyâküm vel-bağy) "Zulümden sakının!" Çünkü sıla-i rahmin sevabı ne kadar çabuksa, zulmün de cezası o kadar çabuktur. Binaen aleyh, anaya babaya da haksızlık yapanların cezası çok çabuk gelir. Bazı cezalar ahirete bırakılır ve geciktirilir. Bazıları da böyle ana babaya zulüm gibi, diğer zulümler de öyle; onların cezası çabuk gelir, çabuk yetişir insana... Onun için, bundan sakının!.. "Cennetin kokusu bin yıllık yoldan duyulur." O kadar güzel bir koku... "Bunu, anaya babaya asi olan duyamaz!" Cennete giremez demek. O kokuyu duymamak, cennete girememesinin alâmeti... Onun için, asi olan bunu duyamaz. Bunun arkasından daha üç beş tane daha var, sıralanmış ama şimdi burada yalnız o Allah korkusundan bir iki kelime bahsedeceğim. Allah'tan kim korkar? Hepimiz korkarız. Mü'minler Allah'tan korkarlar. Ama, nispet dâhilinde... Onun için, bir büyük demiş ki, sana sorarlar ki: "Allah'tan korkuyor musun?.." Sus, cevap verme! Niçin? Korkuyorum desen, korku yok; o yanlış söz. Korkmuyorum desen, küfür olur o da... Binaen aleyh sükût et!.. Bizim Allah'tan korkumuz çok zayıf. Lâ ilâhe illallah diyenlerin hepsi Allah'tan korkar ama o korku derece derece... Şimdi, Allah-u Teâlâ bize, korkanı anlatıyor:
اِنَّمَا
يَخْشَى
اللّهَ مِنْ
عِبَادِهِ
الْعُلَمؤُا

"Allah'tan kulları içinde ancak âlimler hakkıyla korkarlar."[1] Allah'ı bilme nisbetinde Allah'tan korkulur. Bunu da en çok ulemâ bilir. Ulemâ Kur'an ilmine vakıf olan kimselerdir. İlm-i Kur'ana vakıf olan insana ulemâ derler. Şimdi, bir çok ulemâlar var ortada; o değil... Kur'an ilmine vakıf olan kimseler, vukufu nisbetinde, bilgisi nisbetinde Allah'ı bilir. Çünkü, Allah-u Teàlâ bize kendisini Kur'an'da bildiriyor. Kur'an'ı bilen Allah'ı bilir. Kur'an'ı bilmeyince, öteki duygularla bilinen bilgi ile, okuyarak bilenin bilgisi elbette bir olmaz. Onun için, Cenâb-ı Hak (İnnemâ yahşallàhu min ibâdihil-ulemâ') demiş. Allah hepimizi o ulema zümresine ilhak buyursun... Ondan sonra, ne diyor Efendimiz: (Re'sül-hikmeti mehàfetullàh) "Hikmetin başı Allah korkusudur." Allah korkusunu elde etmek için; iman ne kadar kuvvetli ise, o kadar Allah'tan korkar insan... Şimdi diyorlar ki: "Cehennem bir ateş, oradan korkumuz var yanmayalım diyerekten..." Fakat, Allah'tan ayrılığın acısının yanında bir katredir cehennemin hepsi birden... Allah'tan ayrı kalmanın korkusu daha büyük! Meselâ; namaz kılmak, oruç tutmak, Kur'an okumak, zikrullah yapmak; Allah'la beraber olmanın alametleri... O anda Allah ile beraber o adam. Bundan ayrılıp namazsız, zikirsiz, Kur ‘ansız olan adamın hali... Ateş bir damladır, o Allah'tan ayrılığın acısı yanında, ama farkında değil. Nasıl ki hastalarımızın bazan keserler elini ayağını, doktorluğun icabı; duymaz adam acıyı hiç... Niçin? Bir morfin yapıyorlar oraya, duymuyor. Şimdi biz de morfinlenmişiz, o acıdan haberimiz yok. Allah affetsin... O günah yerlerinde, günah işlerinde, gaflet en büyük günah! Gaflet: Allah’tan ayrı kalmak Oyunlara ve sair günahlara dalaraktan uzak kalmanın acısını hissedemiyoruz; çünkü morfin var üzerimizde.[2] Allah'tan Korkmak bize Neler Kazandırır Allah Katında Üstünlük... اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّهِ اَتْقيكُمْ اِنَّ اللّهَ عَليمٌ خَبيرٌ “Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, takvaca (Allah korkusunda) en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.”[3] Elbette ki bir insanın Allah Katındaki üstünlüğü, Allah'ı gereği gibi takdir ettiği, Allah'ın razı olduğu hayırlı işlerde bulunduğu, Kuran'ın hükümlerini yerine getirdiği, Allah'ın beğendiği ahlakı üzerinde taşıdığı, samimi ve ihlaslı olduğu oranda olacaktır. Allah'a yakınlaştıran tüm bu özelliklere de kişi Allah'tan korkup sakındığı ölçüde sahip olabilir. İşte bu nedenle kişinin kalbinde taşıdığı Allah korkusunun derecesi onun Allah Katındaki üstünlük derecesinin de bir göstergesidir. Doğruyu Yanlıştan Ayıran Bir Nur ve Anlayış يَا اَيُّهَا الَّذينَ امَنُوا اِنْ تَتَّقُوا اللّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ

عَنْكُمْ
سَيَِّاتِكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
وَاللّهُ ذُو
الْفَضْلِ
الْعَظيمِ “Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir.”[4] Doğruyu yanlıştan ayıran bir nur, mümine verilen akletme yeteneğidir ve kuşkusuz insana dünyada verilebilecek en büyük ve en değerli nimetlerdendir. Doğruyu yanlıştan ayırabilen bir akla sahip olan insanın her sözü, her tavrı, aldığı her karar, verdiği her tepki isabetlidir. İyiyle kötüyü derhal ayırt edebildiği için Allah'tan korkan bir insan, her işinde Allah'ın rızasına uygun hareket eder. Kararsızlık, çözümsüzlük, tereddüt, vesvese, aklının karışması gibi sorunları olmaz. Bunun tam tersi, yani insanın böyle bir yetenekten mahrum olması ise dünyada da ahirette de kişiyi helaka sürükleyecek bir eksikliktir. Allah'ın Rahmetinden İki Kat Vermesi يَا
اَيُّهَا
الَّذينَ
امَنُوا
اتَّقُوا
اللّهَ
وَامِنُوا
بِرَسُولِه
يُؤْتِكُمْ
كِفْلَيْنِ
مِنْ
رَحْمَتِه
وَيَجْعَلْ
لَكُمْ
نُورًا
تَمْشُونَ
بِه
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
وَاللّهُ
غَفُورٌ
رَحيمٌ “Ey iman edenler, Allah'tan sakınıp-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size Kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.”[5] Allah Kuran'da, Kendisi'nden korkup sakınarak hareket eden kullarını hem dünyada hem de ahirette maddi manevi nimetlerinin içinde yaşatacağını vaat eder. Çünkü ayetin ifadesiyle,
رَضِىَ
اللّهُ
عَنْهُمْ
وَرَضُوا

عَنْهُ ذلِكَ
الْفَوْزُ
الْعَظيمُ "Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır.[6]Bir mümin için Allah'ın kendisini rahmetine alması kuşkusuz her şeyin üzerindedir. Unutulmamalıdır ki Allah dünyada bir insana güzellikler, bolluk, bereket, huzur ve güvenlik duygusu verebilir. Ahirette ise Allah'tan korkan bir insan için, dünyadakilerle kıyas edilemeyecek üstünlükte nimetler ve Allah'ın sonsuz rahmeti vardır. İbadetlerin Kabulü وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ
نَبَاَ
ابْنَىْ
ادَمَ
بِالْحَقِّ
اِذْ
قَرَّبَا
قُرْبَانًا
فَتُقُبِّلَ
مِنْ
اَحَدِهِمَا
وَلَمْ
يُتَقَبَّلْ
مِنَ
الْاخَرِ
قَالَ
لَاَقْتُلَن&#16
17;َكَ قَالَ
اِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ
اللّهُ مِنَ
الْمُتَّقين&#16
14; “Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder."[7] Görüldüğü gibi Hz. Adem'in oğullarından biri "ancak Allah'tan korkan kimselerin amellerinin Allah Katında makbul" olduğunu söylemektedir. Çünkü Allah korkusu olmayan bir kimse en başta Allah'ın kudretini gereği gibi takdir edemeyen, Allah'a karşı duyması gereken saygıyı hissedemeyen bir kimse demektir. Böyle bir kişi zaten temelinde bozuk ve yanlış bir bakış açısına, Allah'ın razı olmadığı, beğenmediği bir ahlak yapısına sahip olduğu için, yaptığı işlerin de Allah Katında hiçbir değeri olmayabilir. Bu nedenle Allah, insanın herşeyden önce Allah korkusu ve rızası temeline dayanan bir kişilik edinmesi gerektiğini, aksine bir yapının hüsranla sonuçlanacağını şöyle bir örnekle bildirmiştir:
اَفَمَنْ
اَسَّسَ
بُنْيَانَهُ
عَلى تَقْوى

مِنَ اللّهِ
وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ اَمْ
مَنْ اَسَّسَ
بُنْيَانَهُ
عَلى شَفَا
جُرُفٍ هَارٍ
فَانْهَارَ
بِه فى نَارِ
جَهَنَّمَ
وَاللّهُ لَا
يَهْدِى
الْقَوْمَ
الظَّالِمين&#16
14; “Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.”[8] Diğer yandan Allah korkusu ve rızası taşımayan bir kimsenin ibadetleri hiçbir zaman gerektiği gibi ihlaslı ve samimi olamaz. Yaptığı işlerin, ibadetlerin altında her zaman gösteriş, büyüklenme, başkalarının rızasını arama, rekabet hissi gibi çarpık niyet ve arayışlar bulunur. Bu yüzden hayatı boyunca yaptığı tüm işler -tövbe edip Allah'a yönelmezse- boşa gitmiş olur. İşinde Bir Kolaylık Gösterilmesi
وَمَنْ
يَتَّقِ
اللّهَ
يَجْعَلْ
لَهُ مِنْ
اَمْرِه
يُسْرًا “... Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir.[9] Allah, Kendi rızasını gözeten ve sınırlarını koruyan müminlere her an, onlar üzerindeki rahmetini, korumasını ve desteğini hissettirir. Yaptıkları işlerde önlerini açar ve bir başka ayetin ifadesiyle
وَنُيَسِّرُ&#16
03;َ لِلْيُسْرى
 "kolay olanda(en kolay yoldan muvaffak edendir) başarılı kılar"[10]. Bu kolaylık maddi ve manevi her konu için geçerlidir ve bazen açık, bazen de gizli olarak kullarına ulaşır. Allah'ın Çıkış Yolu Göstermesi
وَمَنْ
يَتَّقِ
اللّهَ
يَجْعَلْ
لَهُ
مَخْرَجًا “... Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir.”[11] Allah'ın takva kulları için hiçbir işte çözümsüzlük ya da tıkanma söz konusu olmaz. Rabbimizin kendilerine verdiği akıl ve anlayış sayesinde her türlü engeli aşabilecek güçtedirler. En açmaz gibi görünen durumlarda dahi Allah kendilerine mutlaka bir çıkış gösterir. Ve

zorlukları açıp giderinceye kadar onları içinde bulundukları durumda bırakmaz. Bu Allah'ın inananlara vaadidir. Allah'ın Kötülüklerini Örtmesi, Bağışlaması ve Ecirlerini Artırması ذلِكَ
اَمْرُ
اللّهِ
اَنْزَلَهُ
اِلَيْكُمْ
وَمَنْ
يَتَّقِ
اللّهَ
يُكَفِّرْ
عَنْهُ
سَيَِّاتِه
وَيُعْظِمْ
لَهُ اَجْرًا
“Bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, Allah, kötülüklerini örter ve onun ecrini büyütür.” [12] Ölümlerinden sonra Allah'ın huzurunda sorguya çekilen müminler için kolay bir hesap olacaktır. Çünkü iman edenler dünyadaki yaşamlarını, kendilerini yaratan Rabbimizin istediği şekilde sürdürmüşlerdir. Elbette hatasız değildirler, günahları da olmuş olabilir ama sonsuz rahmet sahibi olan Allah bunları bağışlayacağını ayetlerinde bildirmiştir. Zümer Suresi'nde şöyle buyrulmaktadır:
قُلْ
يَاعِبَادِىَ الَّذِينَ
اَسْرَفُوا
عَلَى
اَنْفُسِهِمْ لاَ
تَقْنَطُوا
مِنْ
رَحْمَةِ
اللهِ اِنَّ
اللهَ
يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ
جَمِيعًا
اِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ "(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Zümer Suresi, 53) Allah'ın günahlarını bağışladığı kişiler böylece dünyada yaptıklarının ecrini fazlasıyla alacakları, sınırsız nimetlerle dolu cennete kavuşurlar. Allah'ın sonsuz şefkati müminler üzerinde dünyada da tecelli eder. Allah titizliklerinin ve kendisine olan bağlılıklarının karşılığında bu kullarına, sundukları güzelliklerin, iyiliklerin ve salih amellerin ecirlerini kat kat artırarak verir. Bu, Allah'ın şanındandır. Yoksa insan kendisine can bağışlayan,

sayısız nimet içinde yaşatan Rabbimize karşı zaten kullukla sorumludur. Allah'ın bunun karşılığında onları ödüllendirmesi de tamamen lütfundan ve karşılıksız ihsan etmesindendir.
   [1] Fatır suresi ayet 28 [2] Mehmed Zahid Kotku (Rh.A) Allah'tan korkmak 22 Aralık 1978 Cuma sohbeti [3] Hucurat Suresi, 13 [4] Enfal Suresi, 29 [5] Hadid Suresi, 28 [6] Maide Suresi 119 [7] Maide Suresi, 27 [8] Tevbe Suresi, 109 [9] Talak Suresi, 4 [10] Ala Suresi, 8 [11] Talak Suresi, 2 [12] Talak Suresi, 5

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler